

paa 85,000 Kr., saaledes at Gjælden i det Hele udgjorde 150,000 Kr. Der er altsaa tilbageblevet en Del deraf inden den 31te Marts, saaledes at der endda staar 35,000 Kr. tilbage. Dersom det nu var rigtigt, at man havde Lov til at laane Penge paany, for at tilbagebetale en Gjæld, som Theatret havde; dersom det var rigtigt, at man, for at kunne tilbagebetale 70,000 Kr., optog et Laan paa 85,000 og da af de laante 85,000 Kr. lod 35,000 Kr. være ubetalte efter den Dato, som Betalingsterminen er, saa vil man med ligesaa stor Ret have Lov til at lade alle de 85,000 Kr. staa til næste Aar, for at gjøre et saameget større Laan og deraf betale disse 85,000 Kr.; men man vilde jo da ved Fortsættelse af disse Laan komme dertil, at Theatret sank ned i en bundløs Gjæld. Statsrevisionen har fundet det urigtigt, at disse 35,000 Kr. ikke ere tilbagebetalte. Det Laan, som henstod fra den 1ste Juli 1876, ser man, skal være tilbagebetalt inden den 31te Marts 1877, og naar det ikke er sket, ser man deri noget Urigtigt, og man har derfor tilladt sig at indstille, at det ikke kan passere, at disse 35,000 Kroners Gjæld, som Theatret har paadraget sig ved sine Driftsudgifter, ikke ere tilbagebetalte til den Tid. Denne Indstilling har Udvalgets Flertal forment at burde slutte sig til. Med Hensyn til Theatrets Gjæld til Sorø Akademi, viser det sig, at den i Grunden ikke er formindstet, selv om man siger, at de 70,000 Kr. ere tilbagebetalte; thi det viser sig, at Theatret ikke har opfyldt de Forpligtelser, som ligefrem paalaa det ifølge Finantslovens udtrykelige Bud. Man har nemlig ikke betalt Renter og Afdrag af Gjælden til Sorø Akademi; Rente alene udgjør over 66,000 Kr., tror jeg, og Afdragene ere ikke betalte. I Virkeligheden er Gjælden altsaa ikke formindstet; men da Finantsloven udtrykkelig bestemmer, at Renter og Afdrag skulle betales til Sorø Akademi, nemlig 41,058 Kr. 64 D., og det ikke er sket for Finantsaaret 1875—76, har man fundet, at det er i afgjort Strid med Finantslovens udtrykelige Paabud, og de to af Statsrevisorerne have derfor indstillet, at det ikke kan passere, at det fgl. Theater og Kapel ikke har tilbagebetalt de ved Finantsloven for 1875—76 foreskrevne Renter af og Afdrag paa Gjælden til Sorø Akademi til Bælp af 41,058 Kr. 64 D., og Udvalgets Flertal har ment fuldt ud at kunne slutte sig til denne Indstilling. Dernæst er der ved Budgetiets Affattelse efter Udvalgets og navnlig ogsaa efter Statsrevisionens Mening, som Udvalgets Flertal har sluttet sig til, begaaet en vis Feil, idet man ikke paa Budgettet har opført dette Afdrag og Renter til Sorø Akademi, det er Noget, som ifølge Finantslovens udtrykelige Paabud burde være gjort, og man har fundet det urigtigt, naar det ikke er gjort, og Statsrevisionen har derfor fore-

slaaet, at man misbilliger, at denne Gjældspost ikke er kommen op paa Theatrets Budget, og det er Noget som Udvalgets Flertal har troet at maatte slutte sig til. — Endelig er der enkelte mindre Posten, som Udvalget har havt sin Opmærksomhed hændt paa. Navnlig er der § 21, hvor der er bevilget 28,000 Kr. som Tilskud til Folkehøjskoler. Af disse 28,000 Kr. har Regjeringen anvendt 2,000 Kr. til Tilsyn, og efter de Forhandlinger, der ere førte i Thinget maa man mene, at Ministeriet ikke har været berettiget til en saadan Anvendelse af Bevillingen, og det tillader Flertallet sig at udtale sig imod. — Til § 22 har Statsrevisionen gjort opmærksom paa, at der af denne Konto er ubetalt Hvornig til forskellige Assistenten og Eignende hvortil ingen Bevilling havde, det er vist ogsaa Noget, som er urigtigt. Det er heldigt, at Statsrevisionen gjør opmærksom derpaa, men den har ingen Indstilling gjort og Udvalgets Flertal har derfor heller ikke troet at burde gjøre nogen Indstilling, men man har ment at burde gjøre opmærksom derpaa. — Jeg kommer nu til samme Paragraf K. 1, hvor man træffer den mærkelige Omstændighed, at der er udbetalt 500 Kr. til en Officer under pekuniære Vanskeligheder. Det er noget saa Særegent, at man ikke kan finde det som et selvbestigjørende Motiv til Anvendelse af Statens Penge. Det var ganske vist rart, naar man saaledes i det Dieblit, man var i pekuniær Forlegenhed, kunde henvende sig til Staten og faae en saadan lille Dækning, men Udvalgets Flertal anser det for et temmelig usylbestigjørende Motiv. Paa samme Paragraf O. gjør Statsrevisionen opmærksom paa, at Kontoen for usfordsete og ubestemte Udgifter anvendes til forskellige Udgifter, som ikke bør findes paa denne Konto, som ikke er en almindelig Suppleringskonto. Udvalget har ment at burde henlede Thingets Opmærksomhed herpaa, uden at man dog vil udtale sig videre herom. — Paa § 23 har Statsrevisionen henstillet, at man skulde lade Brødet til Marinen anskaffe ved Licitation eller ved Sørens Brødbagningsetablisement. Det er Noget, som vistnok vil være rigtigt, og Udvalget kan fuldstændig slutte sig til denne Betragtning. Ved samme Paragraf henleder man Thingets Opmærksomhed paa den Afvigelse fra Dvelfesplanen, som er foranlediget ved Fregatten Snylands Anvendelse ved Hans Majestæt Kongens Rejse til Rusland. Udvalget er med Statsrevisionen enig i, at efter den udførlige Drøftelse, som Sagen har faaet i Rigsdagen, og efter at det maa anses for sikkert, at en saadan Anvendelse neppe i Fremtiden vil blive gjort, har man ikke opholdt sig videre derved eller gjort nærmere Indstilling derom. Paa samme Paragraf findes under Fyrvesenets ordinære Budget betydelige Overskridelser, som der gjentagende af Statsrevisionen er blevet gjort opmærksom paa allerede i nogle Aar. Udvalget har fundet det rigtigt at henlede Statsrevisionens Op-